

Zaplněný klub Mlejn v pražských Stodůlkách - což není, mimochodem, zcela samozřejmé ani při koncertech folkových hvězd - byl, alespoň pro mě, nejdůležitějším zážitkem večera. Vystupovali tu totiž Allan Mikušek a Petr Kocman a hned jak jsem zaslechl, že se tento koncert chystá, bylo mi jasné, že je to ten nejlepší lakmusový papírek přiložený k otestování stavu naší country. Která jiná jména na území celé bývalé federace mohou být tahouny žánru a přinášet něco víc, než jen vzpomínky na zlatou minulost? Oba jsou vynikající zpěváci, Mikušek navíc ještě geniální skladatel, Kocman skvělý kytarista. Jejich talenty se umocňují a spíš mi přišlo divné, že to poprvé zkusili dohromady až minulý čtvrtek. Takže pokud by neměli přijít diváci, byla by asi česká country určená definitivně už jen na tancovačky a jako kulisa do steakhousů. Nestalo se! Pěvecké výkony byly úžasné a i když chybičky na kráse by se našly (Petr Kocman Band hraje jistě a uvolněně, ale úrovně pánů Mikuška a Kocmana nedosahuje; upovídánost - zejména Petra Kocmana - přesahovala rozumnou míru; přestože byl koncert uváděn jako vystoupení protagonistů "New country", zahleděnost do minulosti byla veliká - třeba i ve volbě Jiřího Veissera a Karla Vágnera za hosty, aj...), nejdůležitější bylo sdělení, že country v našich zeměpisných šířkách stále ještě není vycpanina z muzea a že se máme v případě obou osobností na co těšit.

O den dřív jsem v klubu Radost přihlížel naopak velmi spoře navštívenému koncertu dvojice Paleček - Janík. Nechci porovnávat: spíš by mě zajímalo, nakolik mohla být na vině nízká propagace, místo děje - klub specializovaný převážně na country bály nebo tak něco, anebo jestli se na tyto folkové legendy už nechodí. Byl jste někdo v poslední době na Palečkovi s Janíkem? A jak moc bylo plno? (Je mi jasná relativita otázky: kdybych návštěvníky zmiňovaného koncertu přestěhoval do Salmovské nebo do Balbínky, zaplnily by je velmi slušně.) Přesto mám zprávy pozitivní: až na úvodní Janíkovo prohlášení ("Teď zavřu oči a autosugescí si navodím představu, že je tu hodně lidí.") se oba písničkáři tvářili, jako že se nic neděje, podali profesionální výkon a působili dojmem, že je to baví. Pro toho, kdo už na nich pár let nebyl, měli i několik (ne příliš mnoho) přijatelných "novinek", i když je jasné, že oni už těmi "tahouny žánru" nebudou. Nejvíc mě potěšil blok, který jsem měl dříve za vatu zařazenou z důvodu vysychání inspirace: Palečkovu interpretaci písní Voskovce a Wericha. Velmi silné: Mirek si s Ježkem i V+W opravdu rozumí...

Za tahouny žánru lze samozřejmě stále považovat písničkáře vystupující jako Zůstali jsme doma, čili Slávka Janouška, Jaroslava Samsona Lenka a Vlastu Redla. Vyprodat Divadlo ABC pro ně přirozeně nebyl problém, spíš mě překvapil vysoký věkový průměr diváctva. No jo, nikdo nemládneme, ani trojice veselých trosečníků, ale tentokrát bych spíš hádal na specifický vliv divadelního prostředí. Na dosti vzácné koncerty zmiňované trojice se chodí hlavně kvůli vzájemnému jiskření a blbnutí a toho se nám dostalo, přestože sledovat *Polopravdu o polohrubé mouce* už

není takový rajc, jako před osmi lety. Po zkušenostech ze Zahrady, kde se pánové nerozpakovali chrstnout mezi diváky kýbl vody, jsem byl docela rád, že nesedím hned pod

Chodí nebo nechodí, trhám ostny kaktusu...

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Pondělí, 13 Říjen 2003 14:00

pódiem. A věděl jsem proč: v první půli plival Slávek mezi diváky whisky, zatímco po přestávce se mezi ně v divém tanci rovnou zřítíl... Trochu mě mrzelo, že pánové neodhalili skoro nic ze své třetí společné desky, na které už údajně pracují: nejvstřícnější byl v tomto směru Slávek Janoušek.